

саду Вченого секретаря Відділення географії Інституту геофізики АН УРСР, де відкрилася рідкісна для науковця ризика – адміністративна.

Однак, Іван Васильович не уявляв себе без наукових експедицій, подорожей по різних куточках України. Від Сяну до Дону, від Прип'яті до Бельбеку – немає мабуть жодного стратиграфічного розрізу на строкатій геологічній карті України, який не розчистив, не вивчив, не задокументував Іван Васильович. Таким він і постає на численних світлинах – на розчистці у незмінних береті та штормівці, з польовим щоденником і геологічним молотком. "Менте ет ма-лео" – девіз геологів повністю розділяв палеогеограф Мельничук.

Іван Васильович вирішив передати багатий досвід молодому поколінню географів – у 1991 р. переходить на роботу до Київського національного університету імені Тараса Шевченка на посаду доцента. Він продовжив і поси-лив палеогеографічні традиції кафедри геоморфології та палеогеографії, викладав курси "Палеогеографія антропо-гену", "Методи палеогеографічних досліджень", "Загальна та історична геологія", "Основи наукових досліджень", при чому це були не лекції "з чужого голосу та з чужих книжок", це були саме "лекції Мельничука".

За педагогічною не забувалася і наукова робота. У 1994 р. Іван Васильович захищає дисертацію "Реконструкція плейстоценових ландшафтів і клімату басейнів Дніпра, Дністра і Дунаю" і отримує звання доктор географічних наук.

З 1994 р. до 2002 р. – завідувач кафедри геоморфології та палеогеографії географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. З 1997 р. – професор кафедри геоморфології та палеогеографії.

У 2000–2004 рр. – віце-президент Українського географічного товариства.

Автор і співавтор 6 монографій, серед яких "Розвиток антропогенних ландшафтів і клімату країн Центральної та Південно-Східної Європи" (1995), "Зміни клімату в антропогені" (2002), понад 150 наукових праць, численних публі-кацій у пресі. Співавтор стратиграфічної схеми антропогену України.

Однак квінтесенцією всієї наукової діяльності можна вважати останню монографію І. В. Мельничука "Палеолан-дшафти України в антропогені" (2004), що стала воістину науковим бестселером і внаслідок невеликого тиражу роз-ходитьсся і дотепер по ВНЗ України у електронній версії. За відгуками вчених і викладачів такої доступної наукової праці з палеогеографії Україна ще не мала!

Іван Васильович – надзвичайно різнобічна постать. Він був відомий і як популяризатор науки через численні публікації у пресі на різні теми – від географії минулих епох до краєзнавчих розвідок.

На жаль, підступна хвороба у 2008 році дочасно перервала життєвий і творчий шлях Івана Васильовича. Однак професора Мельничук залишиться у пам'яті колег, учнів, друзів.

З повагою: *Колектив географічного факультету*

ОГОРОДНИКОВ ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ (1947–2006)

24 серпня 2012 р. виповнюється 65 років від дня народження доктору геологічних наук, професору кафедри землезнавства та геоморфології Огороднікову Володимирі Івановичу. Невмолима і несправедлива доля відвела цій прекрасній людині, серйозному вченому, невтомному досліднику, непересічному жит-телю лише 59 років.

Його завжди манило море. Народжений на берегах Баренцевого моря, Во-лодимир Іванович все своє життя присвятив вивченню таїн Світового Океану. Серед наукових інтересів чільне місце займали вивчення проблем сучасного субаквального седиментогенезу, комплексне вивчення морських та континен-тальних акваторіальних гідроєкосистем.

Закінчивши географічний факультет Київського університету імені Тараса Шевченка у 1970 р., В.І. Огородников зразу ж пішов по науковій стежці в сис-тему Академії наук України. По закінченню аспірантури геологічного факульте-ту Ленінградського державного університету ім. А.О.Жданова у 1977 р. захис-тив захистив кандидатську дисертацію "Сучасне осадконакопичення на шельфі Чукотського моря" (науковий керівник – д-р. геол.-мін. наук М. В. Логвиненко).

Після цього знову повернувся до Інституту геологічних наук АН УРСР.

В.І. Огородников брав участь у багатьох океанографічних експедиціях в північних, далекосхідних і південних мо-рях та в спеціалізованих дослідженнях по вивченню берегової зони морів та седиментації у водосховищах, озерах та лиманах України. Проводив експедиційні роботи на Україні, Європейському Заполярі, Балтії, чукотці та на Дале-кому Сході, на шельфі Румунії та Болгарії. Зібраний фактичний матеріал дозволив у 2001 році успішно захистити докторську дисертацію "Сучасний седиментогенез у внутрішньоконтинентальних басейнах гумідної зони".

З 1987 р. В.І. Огородников пов'язав свою долю з географічним факультетом Київського університету імені Тараса Шевченка: спочатку доцент, з 2002 р. – професор кафедри землезнавства та геоморфології.

Набуті знання проф. Огородников передавав студентам географічного факультету у курсах: "Геоморфологія дна морів і океанів", "Динамічна та регіональна геоморфологія", "Літологія та фаціальний аналіз", "Геологія родовищ корисних копалин світу".

Автор понад 150 наукових праць, зокрема як співавтор "Геология шельфа Украинской ССР" томи "Твёрдые по-лезные ископаемые" і "Литология" (1983 р.), "Гидротехническое строительство мира и окружающая среда" (2002 р.); 16 науково-дослідних звітів

В.І. Огородников раптово помер 5 вересня 2006 р. на робочому місці.

З повагою: *Колектив географічного факультету*